

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

Szászvárosi Könyvnyomda R.-T. címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. április 16.

29. szám.

A járásiak mozgalma.

Örömmel olvastam lapunk hasábjain Sticz László veszprémi tisztelt kartársam felhívását, melyet a hatósági erdőörökhöz intézett a veszprémmegyei kartársak nevében s őszintén megvallom, hogy itt nálunk, Magyarország északi határán élénk viszhangot keltett ez a felhívás és már most előre is kijelenthetem, hogy a mozgalomhoz mi trencsénvármegyei hatósági erdőörök a legnagyobb készséggel fogunk csatlakozni. Erre vonatkozó jegyzőkönyvi kinyilatkoztatásunkat meg fogjuk tenni, azonban csak talán a jövő hó végével, mert addig a kartársak a tavaszi külső munkálatok által annyira igénybe vannak véve, hogy tekintettel még szétszórta elhelyezésünkre is, egy közgyűlésnek az összehívása és megtartása szinte határos a lehetetlenséggel.

Szükségesnek tartom tehát a hozzájárulás kérdésében való megnyilatkozásra a határidőt ha nem későbbre, legalább május hó végére kitolni. Szükséges ez a határidő meghosszabbítás már csak nagy szétszórtságunknál fogva is, mert hiszen elég nehéz egy vármegye területén lakókkal is a dolog mibenlétét és fontosságát egy-két hónap alatt megismertetni s rávenni őket a mozgalomhoz való csatlakozásra s ha ez ilyen nehéz, milyen nagy akadályokba és nehézségekbe ütközik ez az egész országra való tekintettel?

Egy ilyen nagyszabású mozgalomnak a keresztülviteléhez — ha csak némi sikerrel is akarjuk magunkat kecsegtetni — legelső sorban

egy közös érintkezési pontra van szükségünk. Egy olyan pontra, a melyben minden szétszórtságunk mellett is valamennyien legalább gondolatainkban találkozhatunk, ezeket, s eszméinket egymással kicserélhessük.

Mert ne higgye ám senki, hogy az ilyen nagyszabású s egy egész életre, sőt talán több nemzedék életére kiható fontossággal bíró mozgalmat csak amugy hübelebalázs, hogy ne mondjam kutyafuttásban, minden előleges megfontolás nélkül meg lehet a siker kockáztatása nélkül indítani.

Jól kifejtette azt lapunk „A járásiak mozgalma“ felirású cikke, hogy milyen fáradságos és nagy munka mozgalmunknak keresztülvitele s az adatoknak milyen nagy halmazát kell összegyűjteni s feldolgozni a mozgalom jogosultságának s kívánalmainak méltányos voltának az indoklására.

Mielőtt tehát a mozgalom eszméje valóságos testet öltene, az egész dolgot komoly megfontolás és megvitatás tárgyává kell tennünk, ez pedig csak úgy lehetséges, ha előzőleg közöljük egymással eszméinket s kézre adjuk egymásnak a rendelkezésünkre álló adatokat. Ezt természetesen nagy szétszórtságunknál fogva, no meg azért is, mert folytonos felelősségteljes szolgálatunk, meg a szegénységünk is, nem igen enged meg a gyűléseken való tanácskozást, csak írásbeli érintkezés útján tehetjük meg.

Erre legalkalmasabb módnak kínálkozik az,

hogy lapunk hasábjait használjuk fel eszméink kicserélésére és azok megvitatására.

Igaz, hogy lapunk nincs annyira elterjedve a járásiak között, mint a mennyire az kívánatos lenne s a mennyire azt, tekintettel az érdekeinkben teljesített önzetlen szolgálatára, méltán meg is érdemelné, mert például nálunk, Trencsénvármegyében tudomásom szerint csak egyedül magam járatom, mégis azt hiszem, hogy alig akad vármegye, hol azt, ha nem több, legalább egy kartárs nem járatná, ezen tehát könnyen lehetne segíteni az által, hogy a lapunkat olvasó kartársak, ha nem is tartoznak a járásiak testületéhez, ezeket figyeleztetnék a mozgalom mivoltára s buzdítanák őket, hogy legalább addig, míg a mozgalom pozitív alakot ölt, járassák lapunkat s közöljék abban erre vonatkozó eszméiket. Az áldozat, a mit erre a célra hozniok kellene, olyan csekély az esetleg kivívható eredményhez képest, hogy az számításba sem jöhet és hogy azt még a legszegényebb kartársunk is minden nagyobb megerőltetés nélkül meghozhatná.

Igy azután minden egyes vármegye kerületéből valamennyien megkaphatnánk az értesítéseket s egyaránt mindnyájan értesülve lennénk egyikünk-másikunk helyzetéről s alkalmunk is, módunk is lenne az ahhoz való hozzászóláshoz.

Különösen hangsúlyoznom kell, hogy mozgalmunknak nem szabad csak egyes helyekre szorítkoznia, hanem hozzá kell ahhoz járulni s benne cselekvő részt is venni az egész testület-

nek minden kivétel nélkül, mert csak így leszünk képesek napnál fényesebben igazolni általánosan érzett bajainkat s azok orvoslásának szükséges és most immár el nem odázható voltát.

Igy, de csakis így lehet reményünk arra, hogy mozgalmunk sikerrel fog járni s valahára megérjük azt az időt, hogy mostani, valóban a türehtetlenségig sanyaru helyzetünk jobbra fog fordulni.

Természetes, hogy mozgalmunkhoz legelső sorban előjáróink jóindulatát, pártfogását és támogatását kell megnyernünk, mint az lapunk előbb említett cikkében is hangoztatva lett, mert ennek hiájával hiábavaló lenne minden igyekezetünk. Abban egy pillanatig sem szabad kétkednünk, hogy előjáróink jogos és méltányos kívánságainkat a legnagyobb készséggel és odaadással támogatni fogják, mert hiszen ha nem is közvetlenül, de közvetve nekik is mindenesetre érdekükben áll, hogy altiszti személyzetük helyzete türehtővé tétessék. A szolgálat érdeke ugyanis feltétlenül és első sorban megkívánja, hogy az azt teljesítő ne legyen kénytelen küzödni a megélhetés gondjaival s ne csak mindennapi kenyerét, hanem a maga és családja jövőjét is teljesen biztosítva lássa, mert csak így szentelheti magát annak teljes buzgósággal és odaadással.

A mi helyzetünk javítása tehát nemcsak a mi személyes érdekünk, hanem érdeke az állami nemzetgazdaságnak is, minthogy annak idején

Róka koma mesterségei.

— A „Magyarország“ után. —

Írta: **Tanos Pál.**

(Folytatás és vége.)

Az egyik napon a szokottnál is többen voltak a favásárlók s már leáldozóban volt a nap, amikor az utolsó is eltszult a nyakamról. Ekkor már ők is iparkodtak magukról lerázni ezt a gondjukat, a tüzelő nagy gondját, nehogy ez még akkor is nyomja őket, amikor a már közeledő szántást, vetést kell végezniök.

Gyorsan készítve a már csak izzó tüzem mellett a kis napi számadásomat, azon voltam hogy most már mielőbb eljussak innen a Cseres tetejére, ahol, ahányan csak voltunk, elálltuk minden este és hajnalban is azokat az ismert helyeket, amelyeken a szalonkák huzása a rendes utjait tartotta.

Egy ölfasor végén volt a gunyhóm s előtte pislogott a tüzem, amely mellett egy vastag kölöncön ülve végeztem az utolsó napi munkámat. Éppen már indulni akartam, amikor nem messze tőlem egy róka vörös kötösét láttam megvillanni, amint a szerteszét heverő spanya között gondtalanul közeledett egyenesen az én tüzem felé.

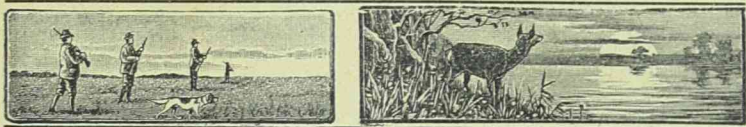
Régen tudtam én már, hogy azt a sok mindenféle hulladékot, a kenyérhéjat, szalonnabőrket, csontot, kolompérmaradékot róka tisztítja el a tüzhelyem környékéről minden reggelre. Lestem is ott esténként, reggelenként többször, de sohase lehetett hozzá szerencsém, mert akkor mindig csak éjjel szokott oda ellátogatni. Most aztán váratlanul elém került, egészen világossal, amikor még a nap se bujt ki teljesen a Csereshegy mögé. Csak egy pillanatra volt szükségem, hogy négykézláb csuszva belejussak a gunyhóba s innen vártam, hogy a koma közelebb kerüljön.

A puskám töltve volt, még csak töltenem se kellett, mert abban az időben mi még csak a hiréből is-

kérelmünk előterjesztése alkalmával az illetékes helyen is méltányolni fognak, abban nem szabad kételkednünk.

Fel tehát munkára, kedves kartársak! Ne várja egyik sem, hogy majd neki más kaparja ki a gesztenyét! Legyünk eggyek és összetartók s igaz ügyünk diadalmaskodni fog.

Tyápay Péter,
hatósági erdőőr.

Vad és vadászat Oroszországban.

— Az a. ausztr. v. védegyelet közl. után. —

Az a nagy kiterjedésű ország, mely manapság úgy szólva egy egész világrészt kitesz, klimatologiai és tulajdonsági szempontból oly különféleképpen van alkotva, hogy valóban merész vállalkozás volna ezen országról vadászati szempontból értekezni. S ezt részéről annál kevésbé is tehetném, mivel Oroszország földjét és vadját annyira nem ismerem, hogy erről egy kimerítő ismeretést vagy értekezést írjak. Én csak néhány vadászati epizódot akarok elbeszélni, melyek rövid ott tartózkodásom alatt osztályrészemül jutottak.

Mig a Kaukázus őserdőrengetegeiben a vadászat sikere mindig csak a véletlennek köszönhető, addig a medvére való vadászat, kivált téli álma idejében, a Szt. Pétervár és Archangelsk között elterülő erdőkben úgy szólva gyerekjáték, mely alig elégítheti ki a vadászt. Itt ugyanis a medvét 100 rubel jutalomért, melyet az orosz paraszt vág zsebre, a ki a medvének tartózkodási helyét kipuhította, kényelmesen le lehet fekhelyén puffantani. A Kaukázusban ellenben a medvét csak Diánának kü-

mértük a hátultöltő puskákat, amelyek oly gyorsan tölthetők. De nagy dolog volt ez akkor s még csak nem is gondolhattam arra, hogy a szalonkának szánt s nem rókára való apró sörétet öregebbel cseréljem ki; s így csak az volt az egyedül helyes mód, hogy közelre kell várnom a rókát, nehogy ez a legszívósabb életű állat elvigye a lövésemet.

És ez, mintha ma az ő éles ösztönét, a nagy eszét egészen elvesztette volna, gondtalanul, nem is ügyelve a környezetre, szép lassan közeledett a már nem is füstölő tűz felé, amely nyilvánvaló célját képezte; közeledett egyenesen . . . én felém. És csak akkor állt meg, nézett föl és kémlelt jól körül, amikor már husz lépésnyire se volt hozzám; elég közel arra, hogy az apró sörét is kiolthassa az életét. Nem is haboztam most már s rásütöttem a puskát, készen arra, hogy a másik lövést is rögtön ráküldjem. De erre nem volt szükség, mert a róka azon a helyen összeesett, egyszer fölemelte még a fejét, de mire hozzája értem ott feküdt előttem elnyújtózva, teljesen élettelenül.

lönös kegye juttatja puskánk elé, noha teljes bizonyossággal lehet állítani, hogy itt jóval számosabban fordul elő. Ép ezért olyan vadászok, a kiket a természet szépségei nem kevésbé érdekelnek mint maga a vadászat: azok keressék fel a Kaukázus észak-nyugati lejtőit és táborozási helyüket az Ural folyó felső folyásánál válasszák meg. Itt még az indiai tigris is előfordul s én magam is ennek a remek macskafajnak köszönhettem jó ebem elvesztését, oda való megérkezésemnek második napján.

Még mindig táborozási helyünk berendezésével voltunk elfoglalva, mikor egyszer csak nehéz körülmények között ide hozott kitűnő vizslám egy percre elkalézolt a közeli erdőbe, nyilván kémszemlére. Nemsokára rá az ebnek keserves vonítása ütötte meg füleinket, mire hatodmagammal gyorsan a hogy csak birtunk, felkerekedtünk, hogy az ebet megmentjük; de bár késő estig kerestük, még nyomát sem találtuk. Másnap újból elindultunk az eb kutatására s ekkor ráakadtunk egy tigrisnek csallhatatlan csapására, a mi természetesen az eb eltűnésével kapcsolatban állott.

Eleinte — részint kényelem szempontjából, részint merő kíváncsiságból — megkísérlettem, hogy hajtatással kizavarjam az őserdőkben bujkáló fenevadat; de ebből csakhamar alaposan kiábrándultam. Később, midőn egy kubán kozákkal ismeretséget kötöttem, a ki förtelmes életépárján kívül még egy egész legió porontyot tartott fenn kizárólag a vadászból: a fáradságos cserkeléssel próbálkoztam meg, természetesen a kubán kozák vezetése mellett, s ekkor jobb is volt az eredmény. A kiszolgálásomhoz felfogadott sikvidéki emberek, kik mint teherhordozók, szolgák és hajtók állottak szolgálatomban, kétségkívül a legtehetetlenebb vadászok voltak, a kiket ekkoráig ismertem. Ezeket nem érdekelte semmi; sem a vidék, még kevésbé a vad, csupán csak a pálinka.

Mielőtt a Kaukázus árnyékos hegyeibe kerültem, barátaimmal az orosz Alföldön tartózkodtam, hogy

A két hátulsó lábát összefogva, elvittem a tűzhöz s vadászszokás szerint először is azt vizsgáltam, hogy hol kapta a lövést. Kinyújtóztattam, megsimogattam s örültem, hogy a már jelentkező tavasz ellenére még mindig hibátlan a szép téli bundája.

Leültem a tűzhöz, rágyújtottam a pipámra s azon gondolkodtam, hogy nem lenne-e a legjobb, ha esetleg későn juthatnék is emiatt a szalonkalesre, azon melegiben lehuzni az ipse irháját, hogy ne legyen kénytelen les után, késő este újra erre venni az utamat s az egész nehéz dögöt is hazacipelni. Mégis azonban erre az utóbira határoztam magamat, hogy a szalonkahuzást el ne mulasztom.

Elkezdtem megtölteni a puskám kilőtt csövét s akkor . . . mintha azt láttam volna, hogy az én rókám szempillái mozognak. Jól odafigyeltem. És . . . nini! nemcsak mozognak a pillák most már, hanem egészen ki is nyitak, meg újra bezáródtak. Ez engem nagyon mulattatott. Csakhamar újra kinyitotta a szemét s alátomosan nézett velük reám hosszasan. Nem mozdultam.

az itteni mocsaras vidéken farkasokra vadászhasak, melyek kirárolag ezekben a nagy kiterjedésű bozótosok és nádasokban tartózkodnak. Az oroszok azt beszélték nekünk, hogy a farkas éjjelre elhagyja rejtékhelyét, hogy embert és állatot támadjon; ezen állítás azonban, tizen-négy napig ott tartózkodásunk alatt nem nyert beigazolást. Ennek folytán kényszerítve voltunk a nádasokban hajtóvadászokat rendezni, természetesen a meddig a talaj száraz volt, de mondhatom oly kevés vadászati szórákozást találtunk, hogy be kellett érniük a rókával is. A legtöbb nagy mocsárból keskeny kanyargós lefolyások vezetnek ki, melyek szintén náddal fedvék és messzire kiterjednek, ahol aztán elsikkadnak. Ezekben a sűrű náddal lepett víz-erekben, a beláthatatlan lapály összes rókái összegyűlnek és itt találják egyetlen biztos menhelyüket. Erre csakhamar rájöttünk s ép ez okból csakis azokat a területeket hajtottuk meg, a melyek szárazak voltak. Hogy fogalmat nyujsak az itt élő rókák nagy számáról, csupán csak azt említem meg, hogy mi három puskások, három órá lefolyása alatt 43 drb. rókát hoztunk terítékre. Ez alkalommal egy nádi farkas is került puskacsővem elé, mely azonban igen satnya példány vala. A jelen volt parasztok, a kik a közeli községben laknak, hajmeresztő dolgokat tudtak mesélni erről a farkasról. Esküdöztek, hogy az ordasnak már több gyermek nyomja lelkiismeretét; de görhes volta és bendőjének tartalma a mi mindössze is csak pár egérből állott, alaposan rácafoltt e mende-mondákra.

Később a Kaukázus északnyugati lejtőit másztuk meg, a hol vezetőnk egy általa régen ismert helyet tábornak kiválasztott, innen medvékre terveztük a vadászkirándulásokat, a mi bizony elég sok bajjal járt. Ennek oka főleg az volt, hogy itten igen nehéz dolog szakavatott és a vidéket ismerő vadászokat keríteni; de még a kísérő személyzetben sem igen lehet válogatni. Mikor benszülött vadászok után néztem és szándékomat velük

De amikor hirtelen a fejét is fölemelte, akkor már nem vettem tréfára a dolgot s pár lépést tettem az ölfának támasztott vaskos piszkafámért, hogy ezzel megadjam neki a végső kegyelemütést az orrára, ahol a róka leg-
halálosabban található. Neszet, robajt hallottam mögöttem s amikor erre megfordultam, az én rókám, mint akinek kutyabaja sincs, úgy szaladt be a legközelebbi bokrok közé!

Persze, hogy eldobtam a piszkafát s most már a puskám után kaptam; s persze, hogy rögtön rá is süttöttem a még benne volt töltést, de az is természetes, hogy ez teljesen eltévesztette a célját. Most már aztán futottam a róka után, hogy majd csak elfogom még valahogy ezt a dögöt, de bizony ez csakhamar eltűnt a szemeim elől. Még pedig örökre. Mert hasztalan volt, hogy a szalonkahuzást is elmulasztva, sötét estig kerestem, s hiába kerestük másnap többen is a mi jó Hektor kutyánkkal: az én szép rókámnak többé se hírét, se hamvát nem találtuk meg sehol.

Én pedig már akkor megtanultam, hogy ha a mi

közöltem, rendesen azt a választ nyertem: „a medve csak ünnep- és vasárnapokon található vagy csak meleg fekhelyén.” Az első esetben azt értik, hogy a medve még az őserdőben is ritkaság; a második esetben meg azt akarják mondani, hogy csak téli alvása idején található. Ennek dacára itteni táborozásunk harmadik napján mégis sikerült nekem a felső fa-öv határának szélén, egy medvét elejteni. A mackó igen nehezen hajtatta magát, s csak midőn a hajtók már majdnem a sarkában voltak, lépett ki egy kissé a fák közül. Mikor engem megpillantott, úgy látszott, mintha kedve lett volna rám támadni, pedig hát ezt megelőzőleg még sem érte őt semmi baj. Mikor aztán első golyómat, kissé igen hátul a lágyékába kapta: ordítva állott a hátulsó lábaira, de csakhamar leereszkedett és sietős ügetésben akart a fa-övben visszaváltani. Sietve küldtem utánna második golyómat, mely hátul, a sonkájába furódott. Ezt a lövést is irtóztató bődüléssel nyugtázta; s mikor ebben a pillanatban kísérőm azt az ostobaságot követte el, hogy állomásomtól elfutva a medve után szaladt: a medve megfordult s a vakmerő embernek egyenesen neki ment. Én izgatottan kiabáltam emberem után, hogy térjen vissza, de ezzel aztán állomásomat is elárultam. A medve igazi ellenségét felismerve, most elfordult kísérőmtől, s egyenesen nekem rontott. Mindez oly gyorsan történt, hogy én karabélyomnak csupán csak az egyik csövét tölthettem meg s a závarzatot még idejében lezárhattam; a medve ekkor már csak 8—10 lépésnyire lehetett tőlem. De aztán harmadik lövésem ugyancsak bukfencet hányatott vele. A medve egy kapitális példány volt, szőrméje pedig sokkal feketébb, mint a felsőmagyarországi Kárpátokban élő rokonaié. De egyébként utóbbtól bizony nem különbözött semmiben.

Négy heti itt tartózkodásunk alatt három medvét ejtettünk ezekben az őserdőkben, s vaddisznók kivételével más vadat nem láttunk. A vaddisznó a Kaukázusban

kedves keresztkománknál nem is mindig, de a róka kománál mindenkor igaz az a jó magyar mondás, hogy „csak kötve lehet hinni a komának.”

Ha ezt már akkor is tudtam volna, akkor nem szenvedtem volna el azt a rut becsapást és azt a sok gunyt, amit így el kellett tünnöm.

Az érem másik oldala. — Nő: Mielőtt azt a közönséges kereskedőt családjával az estélyre meghívánád, gondold meg, mivel tartozunk társadalmi állásunknak...

Férj: Ez mind igaz, de gondold meg, mennyivel tartozunk a kereskedőnek?

*

Az jól tud dagasztani. — Nő: O kenyér megint nincs jól megdgosztva.

Férj: Te, nem jobb volna tolán inkább o mossziorozót o güzfürdübül ide rendelni, mikor kenyeret süttük?

csak akkor kerül az idegen vadász szeme elé, ha az erdőségnek nagyobb részei meghajtatnak és akkor is — miként tapasztaltam — csak abban az esetben, ha alulról felfelé folyik a hajtás. A tülevelű fák kiterjedt szél-döntésein néha az egész talajt felturják ezek a fekete ördögök.

A Kaukázusbeli vaddisznó kisebb és színe sötétebb a mi sertevadunknál, de felette fürgé és gyors. A kövecses, sziklás havasi patakok partjain oly villámgyorsan kuszlik fel, hogy még a zergével is versenyezhetne. E mellett ezek a vaddisznók igen szemtelenek és vakmerők; ha lövés érte, azonnal villámgyorsan rá rontanak az emberre. Felette hosszú, de azért vékony agyaruk, félelmetes külsőt kölcsönöz nekik; mikor ezeket a veszedelmes fegyvereket fenik, a neszt messziről meg lehet hallani. Ezekből a gyorslábu disznókból csupán három darabot birtunk terítékre hozni, mert nem sok idő múlva felkerekedtünk, hogy a Kaukázus déli lejtőit felkeressük, a hol exotikus vadra: kőszáli bakokra volt kilátásunk.

A Kaukázus északi lejtőinek lábánál, a hol az erdő messzire benyulik a síkságba, a civilizációnak a vadászatra való káros befolyását már szemmel lehet látni. Ép úgy, mint a szibériai vasut, mely tönkre tette az erdőket és azok vadállományát azokon a területeken, a hol keresztül halad: úgy itt is azt a balga eljárást követik, hogy az erdők óriási kincseit tüzzel teszik tönkre; hogy termékeny szántóföldekhez jussanak, itt egyszerűen felgyújtják az erdőket s a tüzre bizzák a szükséges letarolást. Dacára a fennálló erdészeti törvényeknek, itt ezen a legegyszerűbb módon változtatják át az erdőt, szántófölddé, s ehhez nem is kell más csak egy gyufaszál. A vaddal azután ugyan ki is törőd-nék itten?!

V.-L.

Erdőaltisztek mulatsága.

A hosszufalusi m. kir. járási erdőgondnokság kerületében szolgálatban álló erdészeti altisztek folyó évi január hó 21-én Hosszufaluban (Brassó megye) a Bartha Zsigmond-féle vendéglő nagytermében zártkörű táncmulatságot rendeztek a Brassóvármegyében szervezés alatt álló nyugdíjalapjuk javára.

A mulatság este fél 8 órakor vette kezdetét s a legszebb rendben s jókedv mellett folyván, csak a világos reggel vetett véget.

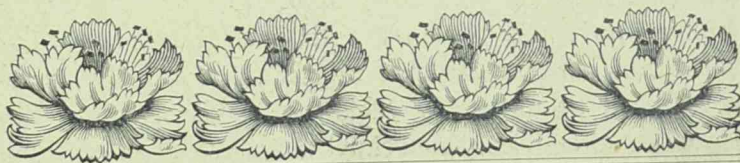
A mi az anyagi sikert illeti, a mulatság az itteni viszonyokhoz mérten elég fényesen sikerült.

A bevétel a belépti jegyekből és felülfizetésekből 193 korona 40 fillér, a kiadás 74 korona 40 fillér, marad tiszta jövedelem 119 korona, mely az itteni Hét-falusi Takarékpénztár részvénytársaság 541/901. számú betéti könyve szerint gyümölcsözőleg lett elhelyezve.

Nem mulaszthatom el, hogy hálás köszönetemet ki ne fejezzem az erdészeti altiszti személyzet nevében mindazoknak, kik ezen nemes cél támogatásában részt vettek és felülfizetéseikkel bevételünket gyarapították.

Felülfizettek: Donáth Sándor m. kir. főerdész és Márer Benő fakereskedő 10—10 koronát; Jakab József m. kir. erdőmester, Antal Eránosz János kir. alerdőfelügyelő 9—9 koronát; Grósz Lajos, Guzbeth Márton fakereskedők 5—5 koronát; Cseh Pál, Kovács Pál m. kir. főerdészek, Fejér András, Moröm György, Simon András, Kocsis András, Herman János, Sipos Samu, Lukács Károly, Jónás János, Weil Róbert, Tóth István, Aliz Márton és Orenstein Henrik 2—2 koronát; Szórády Lajos, Demes Péter, Dimka Károly, Krausz Vilmos, Köpe Márton, Koszta Döme, Gyerkó István, Korodi Samu, Malárik Pál, Vihos György, Zonda János, Buma István, Girószák Isván, 1—1 koronát; N. N., N. N., 50—50 fillért; Kusereán Elek, Vigovski Ferenc, Nagy Mózes 40—40 fillért és Keller Gyula ur 20 fillért.

Hosszufalu, 1905. április 7.

Veres András,
hat. erdőőr.

Az Évkönyv

1905. évi I. évfolyamának elküldését néhány megrendelő sürgette ugyan, de ezeknek feleletet azért nem adtunk, mert sürgetéseik írása összeesett az évkönyvnek címükre való feladásával s így míg mi az ő levelezőlapjaikat kaptuk meg, addig ők bizonyosan megkapták az évkönyvet. Ha azonban esetleg még akadna egy-két olyan megrendelő a ki az évkönyvet még most sem kapta volna meg, az illetőt felkérjük ezt velünk egy levelező-lapon tudatni, hogy a nyilván postán elvesztett egy más példány megküldésével pótolhassuk. Az Évkönyv 1905. évi I. évfolyamából még meglehetősen készletünk maradt s ezért arra megrendeléseket elfogadunk és a megrendelt példányokat postafordultával küldjük. Olyanok, kik az ajánlva való küldést óhajtják, szíveskedjenek az Évkönyv 2 koronányi árán felül még 25 fillért is küldeni ajánlási díjra.

Az 1906. évi II. évfolyamra a megrendelések még mindig gyéren érkeznek, mit annak tulajdonítunk, hogy számos megrendelő várakozó álláspontra helyezkedett addig, míg mások megrendeléseit látja. Ez most már bekövetkezett, siessen tehát mindenki a megrendeléssel, hogy folyó hó végéig tájékozva lehessünk arról, hogy a jövő hóban megkezdhetjük-e a nyomtatást.

Újabb megrendelőink a következők:

5. Láyér Mihály, Kercseliget.
6. Horváth János, Iván.
7. Vallentin Károly, Vágotterdő.
8. Kaffka Károly, Marinkova.
9. Schubert János, Nagyfödemes.
10. Kinéz Zenovie, Pernest.

A NAGYVILÁGBÓL.

Ö Felsége a király — mint már lapunk előző számában jeleztük volt — visszautazott Bécsbe a nélkül, hogy a Budapesten folytatott kihallgatások során sikerült volna a válságot megoldani. Most legújabbán Bécsben fogadta kihallgatáson Tisza István gróf miniszterelnököt s megbízta őt és többi ministertársait az ügyek további vezetésével, ami némelyek szerint azt jelenti, hogy egyelőre el van ejtve egy átmeneti miniszterium kinevezésének az eszméje, miből arra lehet következtetni, hogy a válságot husvét utánig talán sikerülni fog valami uton-módon megoldani.

Az országgyűlés Kossuth Ferenc indítványára semmisnek nyilvánította és a naplóból törölni rendelte a múlt év november 18-án hozott határozatot, mely hivatva volt a házszabályokat szigorítani s a mely miatt következett be az országgyűlés feloszlata és az új választások elrendelése, melyeknél tudvalevőleg az egyesült ellenzéki pártok kerültek ki győzelmesen. Az országgyűlés ezenkívül kiküldött egy huszonegyes bizottságot, melynek feladata egy feliratot szerkeszteni Ő Felségéhez, melyben kifejezésre legyenek juttatva a többség által képviselt nemzet kívánságai.

A keletázsiai harctéren nagy események várhatók már a legközelebbi napokban. Az orosz egyesült balti hajóraj megérkezett már a kínai vidékre s csak napok kérdése, hogy mikor fog megütközni a japán hajóhaddal. Ez lesz nyilván az eddig lefolyt tengeri ütközetek közt a legnagyobb s döntő befolyással lesz a háborúra. Az oroszok hajóhada erősebb a japánokénál s nagyobb kaliberű ágyui vannak, ezt azonban ellensúlyozhatja az a körülmény, hogy míg az orosz hajók legénysége még nem vett részt tengeri ütközetben, a japán tengerészek ebben már tapasztaltak s így a csata kimenetele kétséges. A háború folytatására egyébként mindkét részről lázasan készülnek s így békére még a közel jövőben nincs kilátás.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Korai szőlő.

Télen át a gazdának kevés a dolga és gyakran unalmában csak pénzt költi. Pedig vannak igen hasznos ágai a téli gazdálkodásnak, a melyek nem viszik a pénzt, hanem hozzák. Ilyen téli foglalkozás például a korai szőlő termelése, a melynek számára mindig akad piacunk, hol azt busásan értékesíthetjük.

Cserépbe ültetett szőlőtörő már április-májusban érett fürtöt szedhetünk és igen gazdagon terem.

Cserépszőlőt dugványozás által nyerhetünk és pedig úgy, hogy december elején vagy derekán dugványo-

zunk cserepekbe, a melyeket fűrészpor közé egy melegágyba helyezünk el, a melyent magunk róhatunk össze deszkából, anélkül, hogy építésére költsékeznénk s letakarjuk egy fél ablakszárnyal. A bujtások hamar kihajtanak s ekkor háromszor egymásután átültetjük őket. A harmadszori ültetésnél a végleges, 30 cm. átmérőjű cserepekbe.

Az első átültetést akkor eszközöljük, ha a hajtasok már 10 cm. hosszúak s így maradnak ismét a melegágyban három hétig, a mikor következik a második átültetés, de ismét cserépbe, a melyben a dugványok addig maradnak, míg gyökereik a cserepet ki nem töltik. Ekkor következik a végleges átültetés, istállótrágyával kevert földbe, a nagy cserépbe.

A szőlő télen át fűtött folyosón vagy világos szobában igen könnyen eláll. Persze, a kinek melegháza van, az tartsa cserépszőlőjét ott.

Angolországban minden valamire való gazdának van korán termő szőlője s azt nem is cserépben tartja, hanem agyagos földben, szőlőmelegházban, a melyet a háza oldalához épít s ezt a szőlőmelegházat használja téli folyosóként, ahol idejének legnagyobb részét tölti.

Természetesen a dugványokat korán érő fajokról vágjuk, mert ezek a cserépben is korábban érnek.

Tavaszi és kései faültetés.

A tavaszi ültetés számára a legjobb a gödröt már ősszel megásni, hogy az mentül több nedvet szivhasson magába, mert mint tudjuk, a legtartósabb esőzés alkalmával nem hatol mélyre a talajban a víz, kivéve ha az kavicsos és természetes szűrőt képez.

Azonban akár megástuk ősszel a gödröt, akár nem, azért a tavaszi ültetésnél megis igen ajánlatos a fát „ürge lyukba ültetni,“ a mint az eljárást népünk találóan elkeresztelte.

Eszközlése céljából, a gödörből ki került földet erősen megkeverjük homokkal s ha a fát a gödörbe állítottuk, meghintjük gyökerét evvel a keverékkel s azt rózsás kannából addig öntözzük vízzel, míg telítve nincs. Ekkor ismét némi keverék földet dobunk rá, de nem sokat s újból öntözzük addig, míg csak a víz egy két újjnyira meg nem áll fölötté. Most ismét földet dobunk rá s ezt öntözzük és így tovább, mindaddig, míg a gödör be nem telt, a mikor is a fölösleges földből még koszorúsáncot húzunk a fa töve körül, a kapával letömjük és még az így képződött medencét is tele öntjük vízzel. Ez az ürgelyukba való ültetés, a melyet őszi ültetésnél alkalmaznunk soha nem szabad, de a mely tavaszi ültetésnél igen ajánlatos, kései tavaszi ültetésnél, a midőn a fa már kihajt: elkerülhetetlen.

Előnye az, hogy a fa gyökerei, még a hajszálgyökerek is, mind természetes fekvést választhatnak a puha nedves talajban s legkisebb közeik is kitöltődnek a vizes, homokos habarccsal és azonnal megkezdhetik működésüket.

Az így ültetett fák mellett egyéb társaik teljesen visszamaradnak s azért az ültetés ezen módját kiváló figyelmébe ajánlhatom gyümölcstermelőinknek, akik oly ritkán alkalmazzák.

KRENEDITS ÖDÖN.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Madárevő pók.** A londoni hatalmas állatkertnek újabb csodája van, a madárevő pók. A mabárevő pók éppen úgy szövi hálóját, mint az apróbb légyevő pókok, de elképzelhető, hogy ez a háló sokkal nagyobb és száalai sokkal vastagabbak, mint a kisebb fajta pókok hálói, s az otromba nyolclábú hálójával a kolibrít vagy a kis ökörszemet minden nehézség nélkül elfogja, s egy harapással megöli. A kis, zsákmányul esett magárnak nincs is ideje vergődésével a hálót széttépni, de nem is lenne elég ereje hozzá, mert a háló olyan erősen van fonva, hogy egy ilyen kisebb madár erejének könnyen ellenáll. A pók a szabad természetben Dél-Amerika őserdőiben honos, s a benszülöttek, vagy utazók, akik az őserdőkben kutatnak, a pók hálójának éles szálaival gyakran megvérzik arcukat, ha nem veszik észre és nekimennek. A pók maga akkora, mint egy tyuktojás, s hatalmas potroha, hosszú, szőrös lábai undorító külsőt adnak neki.

* **A legnagyobb óriás.** Londonban jelenleg egy modern Gulliver köti le az angolok figyelmét és csodálkozását. Machnovnak hívják az óriást, akinek aligha akad ez idő szerint párja a földön. Bámulatos azonban, hogy míg az óriásnak rettentő nagy feje van és rengeteg nagy kalapot hord, a gallérja olyan szűk, hogy annál szűkebbet már csak a gyermekek hordanak. A mutatoujján levő gyűrűje akkora, hogy majdnem félfontot nyom, és egy kisebb fox terrier bátran hordhatná a nyakán. Testmagassága meghaladja a három métert és csekély három és félmázsát nyom. A modern Gullivernek az étvágya arányban van testi nagyságával, amennyiben első reggelije 2 liter tejből vagy teából, negyedkiló vajból, 18 kemény tojásból és 6—8 darab kenyérből áll, második reggelire pedig 2—3 font húst, 5 font karfiolt eszik és 1 liter sört iszik meg. Ebédet délután 5 óra tájban eszik és pedig leves után 3—5 font húst, ezek között szárnyast, vadat, halat, azután főzeléket, kelvirágot, 3 font kenyeret és ehhez iszik 2 liter barna sört. Este 9 órakor vacsorál 15 tojást, vajat és kenyeret, iszik hozzá egy liter teát s azután lefekszik.

NAPI HIREK.

— **Kitüntetett főerdőr.** Ő felsége a király a személye körüli magyar minisztere előterjesztése folytán Hopp Ferenc csolnoki közalapítványi főerdőrnek sok évi hű és buzgó szolgálata elismerésül az ezüst érdemkeresztet kegyeskedett adományozni. A jól megérdemelt eme legfelsőbb kitüntetéshez összintén gratulálunk.

— **Óriási erdőégés Olaszországban.** A Lago Maggiore északi részét övező hatalmas erdőségek, lán-

gokban állnak. Az iszonyu tűz Cannobio, Maccagno és Musigano községek felől nagyszerű látványt nyújt. A lángok a Monte Giove és a Fajeron gyönyörű szálfaít pusztítják. Éjjel csaknem az egész tavat bevilágítja a tűz, vérvörös komor viszfényével. A környékbeli lakosság eleinte megpróbálta ugyan a tüzet lokalizálni, de minden oltási kísérlet hiábavalónak bizonyult s ha csak a közeli napokban eső nem lesz, a tűz az egész erdőséget elpusztítja. Azt hiszik, hogy a tűz elbocsátott erdőmunkásoknak a bosszumüve.

— **Végzetes medveadászat.** Benes Imre uradalmi erdővéd, mint Élesdről jelentik, a magaslaki rengetegben hatalmas medvepárra vadászott. A him medvét le is lőtte. Aztán napokig leste a nőtényt. Tegnap rá is bukkant de oly szerencsétlen lövést irányzott reá, hogy a könnyen sérült felbőszült nőtény medve reárohant támadójára és valósággal összetépte testét. A szerencsétlen vadász most a halállal vívódik.

— **Kirabolt községi pénztár.** Vakmerő betörés foglalkoztatja a veszprémi csendőrséget. E hónap negyedikén hajnalra eddig ismeretlen tettesek kirabolták Sooly veszprémmegyei község pénztárát. A tettesek betörték a község házába, fölfeszítették talapzatáról a pénztár vasszekrényét, eketalyigán kivitték a mezőre s ott kifosztották. Szerencsére a pénztárban nem volt több, mint néhány száz korona készpénz. Az értékpapirokat nem vitték el, hanem szerte hányták. A nyomozás adatai szerint a tettesek minden valószínűség szerint egyik szomszéd község sátoros-cigányai voltak, kiket azóta hiába keres a csendőrség.

— **Agyonlőtték a csendőrök.** Berecz Antal nógrád-vadkerti gazdának már többször meggyült a baja a bíróságokkal. A minap a balassa-gyarmati ügyészség elfogató parancsot adott ki ellene, mert kiderült, hogy egy tolvajbanda vezére. Két csendőr jelent meg házában, hogy letartóztassa. Berecz bezárkózott az istállóba, s a mikor rátörték az ajtót, vasvillával megszúrta az egyik csendőrt. A másik csendőr erre rásütötte fegyverét Bereczre, a ki a golyótól találva, halva rogyott össze.

— **Letartóztatott rablóbanda.** Déváról jelentik, hogy Dobrán veszedelmes rablóbandát tartóztatott le a csendőrség. Löbl Salamon gazdag kereskedő kirablására szövetkezett egy tiz tagu, krassószörénymegyei oláh parasztokból álló banda, kik maguk közé vették Radulovics Gyula foglalkozás nélküli kereskedősegédet, a ki előbb Löblnél volt alkalmazva. Ez lerajzolta a ház tervét, mire felfegyverkezve Dobrára mentek. Radulovics az utolsó percben megbánta tettét és értesítette a do-logról a csendőrséget, mely az egész bandát elfogta és átadta a dévai ügyészségnek.

— **Gyilkos lakatoslegény.** Ferencz János bártfai géplakatos, összeszólalkozott legényével, egy Tabak Ernő nevű huszonegyéves suhancsal. A legény kést rántott s megszúrkálta gazdáját, a ki a nagy vérveszteség következtében összerogyott és pár perc múlva meghalt. Özege és hat árvája siratja.

A cs. és kir. nagyszebeni gyalogsági hadapródiskolába való felvétel.

Az I-ső évfolyamba az 1905/1906-iki tanév kezdetével (szeptember hó közepe körül) kb. 30—40 testileg alkalmas ifju vétetik fel, a ki f. év szeptember 1-jével 14-ik életkorát már elérte, a 17-iket pedig még át nem lépte, hajlammal bír a katonai pálya iránt és valamely közép vagy polgári iskola négy alsó osztályát legalább „elégseges“ sikerrel végezte.

A „felvételi szabályok“, a melyek a felvételi vizsgára és a kérvények szerkesztésére nézve bővebben nyilatkoznak 45 fillér beküldése után a hadapródiskolánál kaphatók.

Felvételi kérvények csakis az 1904/1905-ik évi végbizonyítvánnyal, legkésőbbben még f. évi július hó 12-éig az iskolaparancsnokságnál nyújtandók be. Ismétlési vizsga esetére a jelöltnek ideiglenes bizonyítványt kell beadni.

Hiányosan felszerelt, épen a határidő leteltére beérkező kérvények nem vehetők figyelembe.

Megjegyeztetik, hogy a magyar állami alapítványi díjmentes helyek elnyerésére célzó pályázati folyamodványok a honvédelmi miniszteriumhoz adandók be és pedig az ezen miniszterium által már kibocsátott és a hivatalos lapban (Budapesti Közlöny) is közzétett „Pályázati hirdetmény“-ben meghatározott korábbi határidőn belül, t. i. június 15-éig.

— **Szétmarcangolta az oroszán.** A páris Bosstock-állatseregletben a „Brutus“, nevű oroszán egy mutatvány közben megtámadta Rey állatszeditőt és irtóztosan szétmarcangolta. A legválságosabb pillanatban hurokot vetettek a nyakába s így sikerült nagynehezen megfékezni.

— **Borzalmas vasuti szerencsétlenség.** Mult vasárnap hajnali 3 órakor egy tehervonat, amelyhez két kocsis volt csatolva, tele magyarországi sváb munkásokkal, a boroszlói pályaudvar felé haladva, a liegnitzi állomáson beleütközött egy ott álló lokomotívba. A hatás rettenetes volt. Az összeütközés alkalmával egy petroleummal telt tartánykocsi kigyuladt és csakhamar több kocsis lángokban állt. Segítség lett volna ugyan rögtön kéznél, de a zavar oly nagy volt, hogy nem tudták, mihez fogjanak. Egy asszony reggel 5 órától délután 1 óráig hevert a romhalmaz alatt s mikor végre kiszabadították, meghalt. Két kalauz és egy leány szintén áldozata lett a katasztrófának. Liegnitzből egy század katonaságot rendeltek ki segélynyújtásra és a romok eltakarítására. A szerencsétlenség ügyében folynak még a kihallgatások, de nem sikerült még megállapítani, ki volt a katasztrófa tulajdonképpeni okozója.

Szerkesztői üzenetek.

Péter István urnak, *Szatmár-Cserta*. Az erdőőri szakvizsgák minden év október havában lesznek megtartva s az erre vonatkozó értesítést lapunk is közli annak idején. A kérvényt

ahhoz az erdőfelügyelőséghez kell benyújtani, a melynél a vizsgát letenni szándékozik. A 10 korona vizsga-díjat nem kell a kérvényhez csatolni, hanem a vizsgára való jelentkezés alkalmával befizetni. — **N. I. urnak.** Az erdőlegényeknek a nősülést sem az erdőgondnokság, sem az erdőhatóság meg nem engedheti, hanem csak a ministerium, a kérvényt tehát felettes hatósága útján ehhez kell intéznie. A kérvényben ki kell fejteni a nősülés szükséges voltát (például hogy saját háztartásra van utalva stb.) s egyuttal igazolni azt is, hogy akár saját, akár leendő neje részéről erdőörre való kinevezéseig olyan támogatásban fog részesítettetni, hogy megélhetése biztosítva lesz. Erre vonatkozólag adjanak az illetők két tanu előtt aláírt nyilatkozatot. A dologra nézve egyébként magán levélben is adunk felvilágosítást s itt csak azért ismétljük, mert esetleg másokat is érdekelhet. — **Szlávik Géza urnak, Ghymes.** A Béky-féle számtan felőleli mindazokat a számtani műveleteket, a melyekre a szakvizsgánál szüksége lehet. Erdőőri szakvizsgára mindazok bocsáthatók a vonatkozó szabályrendelet X. 2. §-a szerint, kik 20-ik életévüket betöltötték s a többi kíváncsalmaknak is megfelelnek. A vonatkozó szabályrendelet megtalálhatja az 1905. évi Évkönyv 59. lapján.

A kiadóhivatal postája.

Farkas József urnak, Orlát. A 2 korona beérkezett. Az évkönyvet már nyilván megkapták. — **Murgu Pál urnak, Szvínica.** Kérem megpróbálni az Évkönyv második példányát valamely kartársnak eladni és annak árát beküldeni, ha pedig ez nem sikerülne, úgy sziveskedjék a felesleges példányt visszaküldeni. — **Stodinger Jakab urnak, Galambos.** Az bizony nagyon sajnálatos dolog, hogy postaközlekedésük olyan rossz. Nem lehetne a lapot valamely közeli községben lakó ismerősének a nevére küldeni, honnan azután pontosabban kaphatná? Ha igen, sziveskedjék az illető címét közölni. — **Ördög Ferenc urnak, Zimbró.** Előfizetése a beküldött 4 koronával szeptember végeig van rendezve. — **Falda Antal urnak, Ó-Tura.** A 6 korona beérkezett s előfizetése július hó végén fog lejárni. — **Fehér József urnak, Marosujvár.** Az elszámolást kívánságához képest ejtettük meg. — **Kozma Lázár urnak, Kishavas.** A 4 koronát vettük s a címet kiigazítottuk. Az Évkönyvet eddig már bizonyosan megkapta. — **Forgács György urnak, Szitnya.** Előfizetése június hó végeig rendezve van. — **Bardiovsky János urnak, Kis-Koszmály.** A 6 korona előfizetést köszönettel vettük. — **Keresztes István urnak, Kürpod.** Ugy az Ön, valamint Prie János kartársunk 4—4 korona előfizetését köszönettel nyugtázzuk. — **Szomora József és Fóris János urnaknak.** 2—2 korona előfizetésük beérkezett.

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**

21—

m. kir. erdőész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezés vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

== Mannlicher. ==

Eladó egy Péterlongó-féle kitűnő 8 mm. Mannlicher rendszerű mauser vadász-golyós fegyver. **Mold Vilmos** urad. erdőész, Székudvar (Aradmegye). 1—3

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.“ gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre ... 8 kor.
Fél évre ... 4 „
Negyed évre ... 2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. április 16.

29. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: A járásiak mozgalma. — 2. Vad és vadászat Oroszországban. — 3. Tárca: Róka koma mester-
ségek. — 4. Erdőaltisztek mulatsága. — 5. Az Évkönyv. — 6. A nagyvilágból. — 7. Hasznos tudnivalók. —
8. Különfélék. — 9. Napi hírek. — 10. Szerkesztői üzenetek. — 11. A kiadóhivatal postája. — 12. Hirdetések.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton 'részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

804—905. sz.

Pályázati hirdetés.

Hunyadvármegye tekintetes közig. erdészeti bizottságának 896 és 854—905. számú határozata alapján a Vulkán és Bucsedi kerületi

erdőőri állásokra

600—600 korona és a szászvárosi - - - - -

erdőlegényi állásra

480 kor. évi fizetéssel ezennel pályázatot hirdetek.

Pályázhatnak 24 évet betöltött és 35 évesnél nem idősebb okleveles erdőőrök.

A folyamodók kérései sajátkezüleg irandók és **1095. április hó 25-ig** az alanti hivatalhoz adandók be.

A kérvényhez csatolandó: 1. erdőőri oklevél, 2. keresztlevel, 3. orvosi bizonyítvány, 4. szolgálati bizonyítvány, 5. erkölcsi bizonyítvány.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való birása elengedhetetlen kellék, a román nyelv tudása pedig előnyt biztosít a pályázónak, ezért a folyamodó kérvényében ezen képességét felsorolni köteles.

Amennyiben okleveles egyén nem pályázik, jó minősítéssel bíró kiszolgált katona-altsztek kérvénye is figyelembe lesz véve és az erdőlegényi állásra 24 évesnél fiatalabb egyén is kinevezhető.

Déva, 1905. évi március hó 25-én.

M. kir. állami erdőhivatal.

Parragh Béla,
m. kir. erdőmester.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb **vadász-fegyvereket** jutányos árban
 ===== szállít =====

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Á r a k: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak lőve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

✿✿ Élő vad! ✿✿

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas árakon vásárol az Élőállatkiviteli vállalat és állat-nagykereskedő:

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám. : : : : :

[illegible]

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított
1847.

Brausweller János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálálók
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefsképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE
SZEGED.

Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal: így vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugbérézése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyemlék kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővitéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG“ gyorssajtóján 1905.

